

ارکان اعلای عرش و رنگ سرخ

در گذشته به طور مفصل پیرامون رنگ ها و حقیقی بودن آن بحث کرده ایم و مبرهن است که هر حقیقتی دارای ظاهر و باطنی است.

در این مطلب به مناسبت ایام، به شرح باطن آنها و مخصوصا رنگ سرخ میپردازیم که مرحوم آقای حاج محمد کریم خان کرمانی اعلی الله مقامه در رساله یاقوت الحمراء بدان پرداخته اند.

پیش از این در ظاهر رنگ سرخ گفته بودم که مقتضی طبع آتش یعنی حرارت و یبوست جسم است که همراه با تراکم لطافت اجزاء آن باشد .

از این جهت آتش بالاترین حد لطافت را در رنگ های مرئی داشته و کمترین شکست را نسبت به دیگر رنگ ها دارد و به این سبب است که به امواج نامرئی ما قبل آن در فیزیک امروزی مادون قرمز میگویند که البته به نظر من لفظ اشتباهی انتخاب شده و بهتر بود که به ماوراء قرمز تعبیر بیاورند، بگذریم...

و همچنین گفته بودیم که رنگ برای ظهور خود نیازمند نور بوده و منشأ انوار، عرش است که از چهار نور قرمز، سبز، زرد و سفید خلق شده، چنانکه امیرالمؤمنین علیه السلام میفرمایند **إِنَّ الْعَرْشَ خَلَقَهُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى مِنْ أَنْوَارٍ أَرْبَعَةٍ نُورٍ أَحْمَرَ أَحْمَرَتْ مِنْهُ الْحُمْرَةُ وَ نُورٍ أَخْضَرَ أَخْضَرَتْ مِنْهُ الْخُضْرَةُ وَ نُورٍ أَصْفَرَ اصْفَرَّتْ مِنْهُ الصُّفْرَةُ وَ نُورٍ أَبْيَضَ أَبْيَضَتْ مِنْهُ الْبَيَاضُ وَ هُوَ الْعِلْمُ الَّذِي حَمَلَهُ اللَّهُ الْحَمَلَةَ، وَ ذَلِكَ نُورٌ مِنْ عَظَمَتِهِ، فَبِعَظَمَتِهِ وَ نُورِهِ أَبْيَضَتْ قُلُوبُ الْمُؤْمِنِينَ، وَ بِعَظَمَتِهِ وَ نُورِهِ عَادَاهُ الْجَاهِلُونَ**

اما در باطن، عرش رحمت حضرت محمد صلی الله علیه و آله که مانند حیاتی در بدن جمیع عرصه

امکان است نیز، دارای چهار رکن غیبی و عالی بوده که هر کدام حامل و حکایت گر یکی از چهار گوشه وجود مبارک آن حضرتند و وجود ایشان را تفصیل داده اند.

اما رکن اول که نور زرد باشد، حضرت علی علیه السلام است چنانکه در ظاهر نیز حضرت علی علیه السلام در هنگام شهادت صورتشان به زرد متغیر شد تا حدی که عمامه زردی که بر سر داشتند قابل تفکیک با رخساره مبارکش نبود چنانکه اصبع بن نباته میگوید فَدَخَلْتُ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) فَإِذَا هُوَ مُسْتَنِدٌّ، مَعْصُوبُ الرَّأْسِ بِعِمَامَةٍ صَفْرَاءَ، قَدْ نَزَفَ وَاصْفَرَّ وَجْهُهُ، مَا أَدْرِي وَجْهَهُ أَصْفَرُ أَمْ الْعِمَامَةُ، فَأَكْبَبْتُ عَلَيْهِ فَقَبَّلْتُهُ وَبَكَيْتُ. و سرّ ظهور رنگ ها در حین شهادت ارکان مذکور این است که چون هنگام رجوع آن نور به مبدأ خود میشود، رنگ باطنی آن نور ظاهر میگردد.

اما رکن دوم که نور سبز باشد، امام حسن علیه السلام است چنانکه در ظاهر نیز هنگام شهادت چهره مبارکش به سبز متغیر شد

رکن سوم که نور قرمز باشد، امام حسین علیه السلام است که حین شهادت چهره ایشان به خون مبارکش آغشته و سرخ شد. همچنین در روایت معروفی که امام حسن و امام حسین علیهما السلام رنگ لباس عیدشان را انتخاب میکنند، امام حسن علیه السلام رنگ سبز و امام حسین علیه السلام رنگ سرخ را انتخاب میکنند. و همینطور روایت شده که قصر امام حسن علیه السلام در بهشت از زمرد سبز است و قصر امام حسین علیه السلام از یاقوت سرخ میباشد.

و رکن چهارم که نور سفید باشد، امام زمان علیه السلام است که در ظاهر نیز امیرالمؤمنین علیه السلام پیرامون ایشان فرموده است که يَخْرُجُ رَجُلٌ مِنْ وَلَدِي فِي آخِرِ الزَّمَانِ أَبْيَضُ اللَّوْنِ إِلَى آخِر... و آن بزرگوار نور ابیضی است که پس از سیاهی ظلمت کفر در عالم ظاهر می شود و عالم را منور به نور خود می کند و قلوب مومنین را روشن کرده و موت ایام جاهلیت را به آب سفید زنده میکند و البته شهادت ایشان نیز به رنگ سفید مربوط خواهد شد.

لازم به ذکر است که حضرت فاطمه سلام الله علیها مقام کرسی هستند که تفصیل عرش در ایشان بوده و ظهور این دوازده صورت فلکی بر آن مخدّره است. و همچنین سایر ائمه علیهم السلام هم در رتبه بعد از این چهار امام علیهم السلام بوده و این چهار امام بترتیب اشرف ائمه دوازده گانه علیهم السلام میباشند که خداوند پیرامون ایشان میفرماید إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ و مراد از اربعه حرم این است که چهار نفر از این ائمه دوازده گانه حرمتشان بیش از بقیه است و نشانه اش هم همان است که سه ماه از ماه های حرام ظاهری، که ذی قعدة، ذی حجه و محرم است پشت سر هم بوده و رجب که چهارمی ماه های حرام است جدا افتاده چنانکه امام زمان علیه السلام هم در پی سه امام دیگر نیست و در ماه سوم که محرم باشد نیز اسرار آشکاری است.

و در ادامه آیه نیز میفرماید که مبدا درباره این ماهها ظلم به نفس خود کنید، چرا که ظلم به این ائمه علیهم السلام ظلم به نفس است و به وجود ایشان عیب و نقصی وارد نخواهد شد.

و اما برای آن عرش که گفتیم وجود حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله بوده و صاحب آن انوارند،

ارکان اسفلی نیز هست که عبارت اند از چهار پیامبر اولی العظم اعنی حضرت نوح ع، حضرت ابراهیم ع، حضرت موسی ع و حضرت عیسی ع. و پیرامون این چهار و چهار رکن اعلی که عرض کردم خداوند میفرماید وَ یَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ یَوْمَئِذٍ ثَمَانِیَّةٌ.

در ارکان اسفل که حامل فاضل و زیادتى آن انوارند، نیز اسرار بسیار و گریز های زیبایى به امام حسین علیه السلام است که این مطلب گنجایش آن را نداشته و متن طولانى شد. انشاءالله که در مطلب دیگرى به آن میپردازیم.